

ข้อมูลพื้นฐาน

โครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ประวัติความเป็นมา

บ้านปางยางมีชื่อเดิมของหมู่บ้านคือ บ้านบ่อพริก ซึ่งตั้งอยู่บริเวณสันเขาติดกับลำห้วยต้นกุ่มทางทิศตะวันตก ซึ่งอยู่อาศัยที่บ้านบ่อพริกประมาณ 15 ปี และจำนวนหลังคาเรือนในตอนนั้นมี 7 หลังคาเรือน จากนั้นจึงย้ายจากบ้านบ่อพริกมาอยู่อีกที่หนึ่งซึ่งห่างจากที่เดิมทางทิศตะวันตกประมาณ 1,500 เมตร เพราะใกล้แหล่งน้ำ การคมนาคมสะดวก สามารถทำมาหากินได้ง่าย ซึ่งชาวบ้านได้ตั้งชื่อว่าหมู่บ้านปางยาง เพราะในอดีตชาวบ้านมักเดินทางสัญจรและเข้ามาพักแรมบริเวณนี้ตลอด ซึ่งสมัยก่อนเรียกว่า “ปาง” และพื้นที่เหล่านี้มีต้นยางขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงเรียกว่าบ้านปางยาง ประชาชนส่วนใหญ่เดิมเป็นชาวเขาเผ่าลัวะ ใช้ภาษาลัวะในการสื่อสาร ไม่มีภาษาเขียน แต่ในปัจจุบันชาวบ้านไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นเผ่าลัวะโดยเรียกตัวเองว่าเผ่าถิ่น คงเหลือแต่ผู้สูงอายุบางคนเท่านั้นที่ยอมรับ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และนับถือภูตผี เจ้าป่าเจ้าเขา นางไม้ และประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อเช่น พิธีสวดวิญชา่ว พิธีทำบุญข้าวใหม่หรือเรียกว่า พิธีแฮ็บ ปัจจุบันใช้ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสาร โดยมีลักษณะของภาษาและวัฒนธรรมคล้ายคนเมืองเป็นส่วนใหญ่

หมู่บ้านขุนภูน หมู่ที่ 2 ตำบลภูคา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของบ้านปางยาง ห่างออกไป 4 กิโลเมตร มี 33 หลังคาเรือน 43 ครอบครัว จำนวนประชากร 196 คน เป็นชนเผ่าลัวะ มีภาษาพูดประจำเผ่า ไม่มีภาษาเขียน ประกอบอาชีพโดยการปลูกพืช ได้แก่ ปลูกข้าวไร่ ข้าวโพด ไม้ผล ได้แก่ ลิ้นจี่ ลำไย ส้มโอ และขนุน การเลี้ยงสัตว์ได้แก่ ไก่ สุกร และโค มีประมาณ 200 ตัว โดยมีรายได้จากการขยายโคปีละ 1 ตัว ตัวละ 10,000-12,000 บาท

ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน (นายปริญญา ปานทอง) ได้มีหนังสือถึงประธานมูลนิธิโครงการหลวง เรื่อง ขอรับการสนับสนุนให้หมู่บ้านปางยางอยู่ในความสนับสนุนของมูลนิธิโครงการหลวง โดยขอรับการสนับสนุนด้าน วิชาการและการตลาด (หนังสือที่ นน.0005/20111 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2549)

สภาพโดยทั่วไป

ขนาดและที่ตั้ง

พื้นที่รับผิดชอบโครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง ครอบคลุมพื้นที่ 2 หมู่บ้าน ได้แก่บ้านปางยาง หมู่ที่ 1 และบ้านขุนกุน หมู่ที่ 2 หมู่บ้านปางยางตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลภูคา อำเภอปัว จังหวัดน่าน มีพื้นที่ 2,300 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือและทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลภูคา อำเภอปัว จังหวัดน่าน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลศิลาแลง ตำบลศิลาเพชร อำเภอปัว จังหวัดน่าน
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลลวงน อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่เป็นภูเขาสูงชัน ไหล่เขา วางตัวในแนวทิศตะวันออก-ตะวันตก ด้านเหนือ เป็นหุบเขาของห้วยน้ำคูน โดยไหลไปทางทิศ ตะวันตกซึ่งเป็นที่ตั้งของอำเภอปัว ด้านใต้เป็น แนวสันเขาของดอยจอมห้า มีระดับความสูง เฉลี่ย 1,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล

ลักษณะดิน

บริเวณที่ตั้งหมู่บ้านตั้งอยู่บริเวณที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาเป็นหินแกรนิตมีอายุอยู่ในยุคคาร์บอนิเฟอรัสและจากแผนที่แสดงศักยภาพของดินเพื่อการเกษตรภาคเหนือของประเทศโดยกองสำรวจที่ดิน กรมพัฒนาดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2525 พบว่าดินมีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย และดินเหนียวปนทราย ชั้นดินตื้นถึงลึก มีการระบายน้ำได้ดีถึงดีมาก มีสีน้ำตาลแดง ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มดินหลัก หรืออยู่ในอนุกรมวิธาน ซึ่งมีต้นกำเนิดจากหินแกรนิต, หินไนส์ และหินควอตซ์ ลักษณะดินชนิดนี้จะพบในพื้นที่ลาดชัน เช่น บริเวณเนินเขาหรือเทือกเขา ซึ่งลักษณะดินเช่นนี้ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเพาะปลูกพืชเกษตรแล้วจะทำให้ไม่คุ้มกับการลงทุน และจะเกิดผลเสียหายต่อสภาพแวดล้อม

ลักษณะดินเป็นพวกหินทรายและหินปูน ชุดดินเป็นดินชุด 62 เป็นดินกรวดลูกรัง การพังทลายของดินสูง ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

ลักษณะภูมิอากาศ

บ้านปางยางมี 3 ฤดู คือ ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์ ส่วนฤดูร้อนเป็นช่วงสั้นๆ คือเดือนมีนาคม-เมษายน แต่อากาศที่บ้านปางยางจะเย็นสบาย อุณหภูมิเฉลี่ย 15-27 องศาเซลเซียส

บ้านปางยางมีพื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยประมาณ 700-1,000 เมตร ในพื้นที่มีพลับป่าพันธุ์พื้นเมือง

(กล้วยถาซี) ภาษาท้องถิ่นเรียก สากครก เจริญเติบโตดี สมควรที่จะนำพลับมาปลูก โดย 1. เปลี่ยนยอดพันธุ์บนต้นต่อพื้นเมือง 2. นำต้นต่อพันธุ์เต้าซื่อมาปลูกพร้อมกับเปลี่ยนยอด นอกจากนั้นบ้านปางยางยังมีน้ำมีบ่อเลี้ยงปลาหมู่บ้านและมีบ่อเลี้ยงปลาขนาดเล็กจำนวน 25 ครัวเรือน 64 บ่อ เฉลี่ยประมาณ 1-2 บ่อต่อครัวเรือนสมควรที่จะส่งเสริมการเลี้ยงปลาด้วย

แหล่งน้ำที่สำคัญของโครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง แหล่งน้ำธรรมชาติ

ประชาชนใช้น้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค จากห้วยท่าหลวง ห้วยแปลงโค้ง และห้วยน้ำแปลง ซึ่งน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ส่วนน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค มีระบบประปาภูเขาใช้แต่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีถังพักน้ำเพียงพอ และไม่มีระบบกรองน้ำ และระบบเติมสารคลอรีนเพื่อฆ่าเชื้อโรค

ป่าไม้

พื้นที่บ้านปางยาง อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา และเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดอยภูคา, ป่าผาแดง สภาพป่าโดยทั่วไปถูกทำลาย โดยการถางป่าและเผาในฤดูแล้ง เพื่อทำไร่หมุนเวียนในฤดูฝน โดยการปลูกข้าวไร่และข้าวโพด

การคมนาคม

การเดินทางจากจังหวัดเชียงใหม่ โดยจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 ระยะทาง 169 กิโลเมตร ถึงทางแยกทางหลวงหมายเลข 101 เพื่อเดินทางสู่จังหวัดน่านระยะทาง 150 กิโลเมตร ถึงจังหวัดน่าน จากนั้นเส้นทางหมายเลข 1169 ผ่านอำเภอสันติสุขระยะทาง 30 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายเข้าเส้นทางหมายเลข 1081 ระยะทาง 24 กิโลเมตร ถึงทางแยกไปบ้านปางยางด้านขวาระยะทาง 6 กิโลเมตร เป็นถนนลูกรังบดอัดใช้ระยะเวลาทั้งสิ้นจากเชียงใหม่ 4 ชั่วโมง 30 นาที รวมระยะทาง 380 กิโลเมตร

โครงสร้างพื้นฐาน

ในพื้นที่ของหมู่บ้านโครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง มีไฟฟ้าพลังงานน้ำทั้ง 2 หมู่บ้าน โทรศัพท์ มีโทรศัพท์สาธารณะใช้ในหมู่บ้านปางยาง (ชำรุดแล้ว) ในบริเวณบ้านปางยางมีสัญญาณโทรศัพท์ ระบบ GSM ยกเว้นบ้านขุนกูน

การคมนาคม อยู่ห่างจากตัวอำเภอปัว ระยะทาง 20 กิโลเมตร มีทางคอนกรีต 100 เมตร นอกนั้นเป็นถนนลูกรัง เป็นหลุมเป็นบ่อ เป็นถนนที่แคบ และมักชำรุดเสียหายมากในช่วงฤดูฝน ส่วนถนนเชื่อมระหว่างบ้านขุนกูน เป็นถนนดินแดงเข้าถึงยากมาก ในช่วงฤดูฝน (เส้นทางจำลองมีลักษณะเป็นถนนดินธรรมดา และถนนดินลูกรังเป็นบางช่วง ในฤดูฝนการสัญจรจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก พื้นผิวถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ขรุขระ และลาดชัน)

มีสัญญาณเตือนภัยน้ำท่วม-ดินถล่ม ของกรมทรัพยากรน้ำ บริเวณด้านหลังบ้าน นายสมหมาย พนะสัน มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน มีหอกระจายข่าวหรือเสียงตามสายมีหอประชุมประชาคมมีโรงสีข้าวขนาดกลาง (20-50 แรงม้า) จำนวน 5 แห่งละมีร้านค้าขายของชำในหมู่บ้าน 1 แห่ง

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ประชากร

จำนวนประชากรของพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวงปางยางมี 2 หมู่บ้านคือ

ชื่อหมู่บ้าน/หย่อมบ้าน	หมู่ที่	เผ่า	จำนวนครัวเรือน	จำนวนครอบครัว	จำนวนประชากร		
					ชาย	หญิง	รวม
บ้านปางยาง	1	ถิ่น	54		153	126	279
บ้านขุนกูน	2	ลัวะ	33		113	83	196
รวม			87		266	209	475

ผู้นำชุมชน

นายวัชรินทร์	พนะสัน	ผู้ใหญ่บ้านบ้านปางยาง
นายจาย	อินปา	ผู้ใหญ่บ้านบ้านขุนกูน
นายถวัลย์	พนะสัน	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลภูคา
นายันทิพัฒน์	อินปา	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลภูคา
นายเปลียน	พนะสัน	ผู้นำด้านพิธีกรรม(พิธีสู่ขวัญ)
นายเอื้อง	พนะสัน	ผู้นำด้านพิธีกรรม(พิธีสู่ขวัญ)

การศึกษา

บ้านปางยาง มีโรงเรียน 1 แห่ง สอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 2 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีครู จำนวน 4 คน นักการภารโรง 1 คน พนักงานราชการ 1 คน นักเรียน 73 คน นักเรียนมาจากบ้านปางยางและบ้านขุนกูน และมีศูนย์ศึกษาชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” (ศศช.) 1 แห่ง ที่บ้านขุนกูน มีนักเรียน 52 คน และครู 1 คน

นอกจากการเรียนหนังสือแล้วโรงเรียนยังให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำนาขั้นบันไดตามภูมิปัญญาของชาวบ้านร่วมกัน หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวแล้วก็ร่วมกันปลูกพืชผัก โดยให้แปลงดังกล่าวเป็นแปลงสาธิต ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานพาเกษตรกรเข้ามาศึกษาดูงาน

การสาธารณสุข

ประชาชนบ้านปางยาง และบ้านขุนกูนใช้บริการที่สถานีอนามัยศิลาเพชร และมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุขให้บริการ

การประกอบอาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่บ้านปางยางมีพื้นที่ทำกินเฉลี่ยประมาณ 24 ไร่ต่อครัวเรือน ประกอบอาชีพ

การเกษตรโดยการทำไร่หมุนเวียน การประกอบอาชีพของชาวบ้านสามารถจำแนกได้ดังนี้
อาชีพทางการเกษตรจะประกอบด้วย

1. ด้านการปลูกพืชไร่และไม้ผลได้แก่

- ข้าวไร่ จำนวนผู้ปลูก 54 หลังคาเรือน ประมาณ 228 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 285 กิโลกรัมต่อไร่
- ข้าวนาขั้นบันไดจำนวนผู้ปลูก 22 หลังคาเรือน ประมาณ 47 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 580 กิโลกรัมต่อไร่
- ลิ้นจี่ ลำไย ส้มโอ มะม่วง กัญชงน้ำว่า และเมี่ยง

2. การเลี้ยงสัตว์ได้แก่

วัว	จำนวน 18	ครัวเรือน	จำนวน	179	ตัว
ควาย	จำนวน 8	ครัวเรือน	จำนวน	34	ตัว
หมู	จำนวน 18	ครัวเรือน	จำนวน	52	ตัว
ไก่	จำนวน 49	ครัวเรือน	จำนวน	535	ตัว
เป็ด	จำนวน 20	ครัวเรือน	จำนวน	125	ตัว
เลี้ยงปลาในบ่อขนาดเล็ก			จำนวน	64	บ่อ

3. นอกภาคการเกษตร เช่น รับจ้างทั่วไปในต่างจังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ กรุงเทพฯ และบางรายไปขายของในอำเภอปัว จ.น่าน และบางครอบครัวก็ทำหัตถกรรมจักสานไม้ไผ่เล็กๆ น้อย การหาของป่า เช่น หน่อไม้ เห็ด หมูป่า ไก่ป่า และน้ำผึ้ง เป็นต้น

สำหรับหมู่บ้านขุนภูซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับหมู่บ้านปางยาง คือ บ้านขุนภู หมู่ที่ 2 ตำบลภูคา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของบ้านปางยางห่างออกไป 4 กิโลเมตร มี 33 ครัวเรือน 43 ครอบครัว จำนวนประชากร 196 คน เป็นชนเผ่าลัวะ มีภาษาพูดประจำเผ่า ไม่มีภาษาเขียน ประกอบอาชีพโดยการปลูกพืชได้แก่ ปลูกข้าวไร่ ปลูกข้าวโพด ปลูกไม้ผล ได้แก่ ลิ้นจี่ ลำไย ส้มโอ และขนุน การเลี้ยงสัตว์ได้แก่ ไก่ สุกร และโค มีประมาณ 200 ตัว โดยมีรายได้จากการขายโคปีละ 1 ตัว ตัวละ 10,000-12,000 บาท

รายได้

ประชาชนมีรายได้เฉลี่ย 1,666 บาทต่อคนต่อปี

การถือครองที่ดิน

หมู่บ้านปางยางราษฎร์มีพื้นที่ถือครองทั้งหมด 13,125 ไร่ ซึ่งไม่มีเอกสารสิทธิ์ ต่อมาชาวบ้านได้คืนพื้นที่ทำกินประมาณร้อยละ 70 ที่ถือครองให้แก่อุทยานแห่งชาติดอยภูคา ปัจจุบันมีพื้นที่ทำกินคงเหลือจำนวน 2,300 ไร่ เฉลี่ย 24 ไร่ต่อครัวเรือน ใช้ในการปลูกข้าวไร่ ข้าวโพด สวนลันจี้

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ปัจจุบันมีพื้นที่ทำกินคงเหลือ จำนวน 2,300 ไร่ เฉลี่ย 20 ไร่ ต่อครัวเรือน ใช้ในการปลูกข้าวไร่ ข้าวโพดและทำสวนลันจี้

แหล่งเงินทุน

กองทุน กขคจ, ศูนย์ส่งเสริมสหกรณ์ชาวเขา

การรวมกลุ่มของเกษตรกร

ยังไม่มีกรรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม

ผลผลิตทางการเกษตร

ลันจี้ ลำไย มะม่วง ส้มโอ กลัวย่น้ำว่า ข้าวไร่ ข้าวโพด เผือก พักทอง ผักกาด ถั่วฝักยาว และเมี่ยง พืชไร่ และการเลี้ยงสัตว์เช่น วัว ควาย ไก่พื้นเมือง เป็นเทศ หมู ปลาเป็นต้น

แหล่งท่องเที่ยว

ปัญหา ความต้องการและแนวทางการพัฒนา

ด้านเศรษฐกิจ

3.2 ปัญหาและความต้องการ

ปัญหา

1. ข้าวไร่ที่ปลูกไม่เพียงพอต่อการบริโภคในชุมชน เนื่องจากผลผลิตต่ำ ให้ผลผลิตประมาณ 35 ถังต่อไร่
2. ป่าถูกทำลาย เนื่องจากการทำไร่หมุนเวียนของราษฎร โดยการถางป่าและเผา เพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับปลูกข้าวไร่และข้าวโพดทุกปี

ความต้องการ

1. การทำฝายกั้นน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ทำนาขั้นบันไดบริเวณไหล่เขา ซึ่งเคยเป็นพื้นที่ปลูกข้าวไร่มาก่อน รวมทั้งระบบชลประทานเข้าสู่ที่นา เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงอาชีพจากการทำไร่หมุนเวียนเป็นการทำนาขั้นบันได
2. การปรับปรุงบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์
3. การลดการใช้สารเคมีในพื้นที่การเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้สารเคมีเพื่อฆ่าหญ้าสำหรับเตรียมพื้นที่ในการปลูกข้าวไร่และข้าวโพด
4. ส่งเสริมการปลูกผักปลอดสารพิษหลังจากการทำนา พร้อมทั้งมีตลาดรองรับผลผลิต เพื่อที่จะคืนพื้นที่ถือครองที่ทำเป็นไร่หมุนเวียนให้เป็นป่าธรรมชาติ

3.3 ข้อคิดเห็น

1. ควรให้การแนะนำและส่งเสริมการปลูกข้าวไร่แก่เกษตรกรให้ถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น
2. ควรสนับสนุนการจัดทำฝายกั้นน้ำตามที่ทำนาขั้นบันได พร้อมระบบส่งน้ำเข้าในที่นา เพื่อใช้เป็นการปลูกข้าวและพืชต่างๆ
3. ควรแนะนำและส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกผักปลอดสารพิษหลังการทำนาเพื่อเพิ่มรายได้ ซึ่งผลผลิตสามารถนำไปขายในตัวอำเภอปัว อำเภอสันติสุข ได้ เนื่องจากการคมนาคมไม่ไกลมากนัก
4. ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้พื้นที่ของโรงเรียนที่ทำอยู่แล้วเป็นศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับการทำนาขั้นบันได เพื่อให้เกษตรกรที่อยู่ใกล้เคียงได้มาศึกษาดูงานเพื่อนำไปปฏิบัติในพื้นที่ของตนเอง

สำหรับหมู่บ้าน ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับหมู่บ้านปางยาง คือ บ้านขุนกุน หมู่ที่ 2 ต.ภูคา จ.น่าน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของบ้านปางยาง ห่างออกไป 5 กิโลเมตร มี 33 ครัวเรือน 43 ครอบครัว จำนวนประชากร 196 คน เป็นเผ่าลื้อ ประกอบอาชีพ โดยการปลูกพืช ได้แก่ ปลูกข้าวไร่, ปลูกไม้ผล ได้แก่ ลิ้นจี่ ลำไย ส้มโอ และขนุน และการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ ไก่ สุกร และโค มีประมาณ 200 ตัว โดยมีรายได้จากการขายโคเฉลี่ย ตัวละ 10,000-12,000 บาท

ผู้ปฏิบัติงาน

นายวิชัย	ปัตถมสิงห์ไชย	ผู้อำนวยการโครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง
นายวิชัย	ปัตถมสิงห์ไชย	ผู้จัดการกลุ่มโครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง
นายชัยวัฒน์	แก้วคำมูล	เจ้าหน้าที่ประสานงานสนามโครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง

แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศโครงการขยายผลโครงการหลวงปางยาง อำเภอปัว จังหวัดน่าน

